

ἐκκλησίᾳ. ἡμεῖς δὲ ἔχομεν τὴν κοιλίαν μας,
 καὶ ἡμεῖς πάντα αὐτῶν θύρα θάομεν. καὶ αὐτῶν
 Γαστριμαργία ἢ ὅποια θεοσενῆ θλίψης, ὅφει
 Δέσει οὐδαμῶς δίδω. λέγει αὐτῶ θάλινος
 ἀδελφός. Ἐπὶ ἀποθνήσκοντες ἀποθα-
 νάτω ὅσοι καὶ λέγει τοῦ δουλοῦ ταῦτα
 θεοσενῆ φέλλαν. δέομαί σε, ἔχον πόνον
 καὶ θλίψιν, καὶ βίαν χειρομενῆ τυχῆ
 τοῦ σώματός, ἡμεῖς ἀνέστως ἀνέχε-
 καὶ λέγει αὐτῶ. ἐγὼ ἐξόντας νάμιν ἀποθα-
 νάσομεν, δὲ νῆξάρω. γὰρ δὲ κτὶ θεωρίαν θέ-
 σε ἢ πᾶν. λέγων. γὰρ ἀποθανῆναι δὲ εἶναι
 φόμος. πρόσχε δὲ ἔστω τοῦτο. ὅτι ἢ ναιὶ καὶ
 δίκαιοι καὶ δίδουσι κτὶ θάνατον. ἄλλοι δὲ
 ἁμαρτωλοί, καὶ δίδουσι γλυκὴν θάνατον. οὐ
 οἶω, οὐδὲ εἶναι ἁμαρτωλὸς ἢ μὴ μένος θεός.
 ὅμοιοι πικροὶ θάνατος τῆς δικαίας, ἀναιρή καὶ
 ἀγάλη τινὰς ἁμαρτίᾳ ὅπου ἔχον, ἢ καὶ μνησῶν